Vlaams Parlement

stuk **2185** (2013-2014) – Nr. 5
ingediend op 24 januari 2014 (2013-2014)

Nota van de Vlaamse Regering

Groenboek Zesde Staatshervorming

Gedachtewisseling

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Erik Arckens

verzendcode: REG

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:
de heer Paul Delva, mevrouw Els Kindt, de heren Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Jo De Ro;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck, de heer Marius Meremans;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:
de dames Vera Jans, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens, mevrouw Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Sas van Rouveroij;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Jan Roegiers;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Toegevoegde leden:
de heer Erik Arckens.

Stukken in het dossier:
2185 (2013-2014) – Nr. 1: Nota van de Vlaamse Regering
– Nr. 2 t.e.m. 4: Verslagen over gedachtewisseling

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media organiseerde op 3, 5 en 12 december 2013 een gedachtewisseling over de aan de commissie toegewezen onderdelen van het groenboek Zesde Staatshervorming.

Hoofdstuk 4, Prijzencontrole en Teledistributie, werd samen met afdeling 2, Radio-omroep en televisie, van hoofdstuk 10, Media en Telecom, besproken onder het beleidsdomein Media.

Afdeling 1, Filmkeuring, van hoofdstuk 10, Media en Telecom, werd besproken onder het beleidsdomein Cultuur.

De bevoegde ministers Ingrid Lieten en Joke Schauvliege deelden vooraf mee dat het groenboek geen politieke keuzes inhoudt. Die keuzes moeten door de volgende Vlaamse Regering worden gemaakt.

1. Hoofdstuk 4, Prijzencontrole, Teledistributie, en hoofdstuk 10, Media en Telecom, afdeling 2, Radio-omroep en televisie

1.1. Toelichting door de heer Jean-Marie Vandeursen, afdelingshoofd Cultuur en Media bij het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM)

De heer *Jean-Marie Vandeursen* stelt dat het effect van de zesde staatshervorming in het beleidsdomein Media beperkt is, aangezien de meeste bevoegdheden nu al aan de gemeenschappen zijn overgedragen. Media werd in de geïntegreerde beleidsimpactanalyse van de bevoegdheidsoverdrachten, ondergebracht in de cluster sociaaleconomisch beleid. Over de aangelegenheden die tot deze cluster behoren werd in het voorjaar van 2013 tweewekelijks overlegd onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal van het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI).

In de huidige toestand zijn de gemeenschappen niet alleen bevoegd voor radio-omroep en televisie, maar volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof ook voor de transmissie van deze diensten. De federale overheid is en blijft bevoegd voor elektronische communicatie, die geen radio of tv is. Een samenwerkingsakkoord regelt de onderlinge consultatie tussen de wetgevers bij het opstellen van de regelgeving en de samenwerking tussen de regulatoren bij het nemen van maatregelen.

Wat de geplande wijzigingen betreft kan het volgende overzicht worden gegeven. In het federale voorstel van bijzondere wet wordt met betrekking tot de zesde staatshervorming voorgesteld om artikel 4, 6º, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, dat de bevoegdheid omschrijft, te vervangen door “de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten met uitzondering van het uitzenden van mededelingen van de federale regering”. Daarmee wordt ook het technische aspect uitdrukkelijk in de wet ingeschreven. Verder is met toepassing van de nieuwe ontworpen paragraaf 4sexies van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen “betreffende de coördinatie van de regelgeving en de regulering van de aan de audiovisuele en de auditieve mediadiensten enerzijds en de telecommunicatie anderzijds gemeenschappelijke netwerken en elektronische communicatiediensten” voortaan verplicht.

De nieuwe omschrijving, die volgens de toelichting uitdrukkelijk ontleend is aan de Europese richtlijn Audiovisuele Mediadiensten, is een verbetering, omdat ze tegemoetkomt aan de nieuwe technische ontwikkelingen. De spreker roept de vraag op naar de bevoegdheid

voor niet-economische omroepactiviteiten, aangezien het in de richtlijn om een economisch begrip gaat. Het groenboek stelt als oplossing voor om aan de genoemde bevoegdheidsomschrijving de term media-activiteiten toe te voegen, die reeds voorkomt in het Mediadecreet. In het voorstel dat ondertussen van de Senaat naar de Kamer is overgezonden, is dat echter nog niet gebeurd.

Over de prijzencontrole staat in het institutionele akkoord dat gemeenschappen en gewesten haar voortaan uitoefenen voor alle prijzen die verbonden zijn met hun bevoegdheden, behalve elektriciteit en gas voor de gebruiker. De federale overheid kan ook nog steeds instrumenten als prijsblokkering inzetten in het kader van de inflatiebeheersing of de vrijwaring van de mededinging, maar alleen met dat specifieke opzet en zonder afbreuk te doen aan de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden. Gevolg is dat de prijs voor de teledistributie voortaan wordt geregeld door de gemeenschappen, met een bijzondere regeling voor Brussel.

Hoe dit zal uitgeoefend worden, is nog niet bekend, want de Vlaamse Regering moet zich daar eerst nog intern over beraden. Wel is reeds duidelijk dat verschillende overheden voortaan bevoegd zijn voor prijsreglementering in de markt van de elektronische communicatienetwerken, waar teledistributie en telecommunicatie elkaar ontmoeten. Zo vormen de pakketten die dienstenverdelers aanbieden aan hun klanten, een aandachtspunt.

1.2. Vragen van de commissieleden en antwoorden van de heer Jean-Marie Vandeursen

De heer *Wim Wienen* informeert wat de gevolgen zijn als de in het groenboek voorgestelde aanpassing, niet gebeurt. Moeten de Raad van State of het Grondwettelijk Hof dan een uitspraak doen?

De heer *Sas van Rouveroij* vraagt in verband met de prijzencontrole verduidelijking bij het verschil tussen de opties 1 en 2 en bij de bevoegdheid van de minister van Welzijn in dit verband. Zelf vindt hij in elk geval optie 3 verkieslijk, omdat de sector een specifieke en sterke regulator nodig heeft, zoals de huidige Vlaamse Regulator voor de Media, van wie hij de expertise niet wil laten verloren gaan. Dat is des te belangrijker omdat men de controle nu meer dan vroeger zal kunnen doen aansluiten bij het beleid, waardoor zij meer inhoudelijk dan formalistisch wordt. Zijn fractie sluit zich ook aan bij het pleidooi van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) voor een benchmark, maar dan wel met regio's waarin eveneens met pakketten wordt gewerkt.

De heer *Jean-Marie Vandeursen* verwacht, in het geval dat de media-activiteiten toch niet worden opgenomen, dat de regeling tot stand komt in een voortschrijdende rechtspraak, zoals dat voorheen het geval was met de technische aspecten.

Wat de prijzencontrole betreft, is de politieke vraag of men haar samenbrengt bij de minister van Economie of toevertrouwt aan de verschillende vakministers. De toekomstige regering zal haar moeten beantwoorden. Het komt immers niet aan de administratie toe om een voorkeur uit te spreken.

Optie 1 is de nuloptie, waarin de bevoegdheid wordt opgenomen door de Vlaamse equivalenten van de federale ministers die bevoegd zijn voor prijzencontrole, zijnde de minister bevoegd voor Economie enerzijds en de Vlaamse minister bevoegd voor de Volksgezondheid anderzijds.

De SERV heeft voorgesteld om prijzencontrole als beleidsinstrument te evalueren.

2. Hoofdstuk 10, Media en Telecom, afdeling 1, Filmkeuring

2.1. Toelichting door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

Minister *Joke Schauvliege* deelt mee dat het voorstel van bijzondere wet met betrekking tot de zesde staatshervorming, dat in de Senaat is ingediend, de persoonsgebonden aangelegenheden uitbreidt, meer bepaald in de domeinen Gezondheidsbeleid en Bijstand aan Personen. De filmkeuring komt ook nog aan bod bij de organisatie, de werking en de opdrachten van de justitiehuizen, en bij de gezinsbijslagen. Men mag er dus niet zonder meer van uitgaan dat de filmkeuring onder cultuur ressorteert. Het gaat met andere woorden niet om een toevoeging aan de culturele aangelegenheden in de zin van artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De bespreking in de Senaat is echter nog bezig. In de memorie van toelichting van het voorstel van bijzondere wet met betrekking tot de zesde staatshervorming wordt trouwens ook verwezen naar media en radio-omroepen.

De regering legde al contacten met de betrokkenen, met name in het Overlegplatform Filmsector, dat de gemeenschaps-, gewest- en federale overheden en belangengroepen samenbrengt. Er bestaat eensgezindheid over een regeling die de verantwoordelijkheid voor de classificering toebedeelt aan de distributeurs of, bij onderling akkoord, aan de producent. Op basis van discriminatie, drugs, angst, seksualiteit, geweld, grove lichaamstaal of grof taalgebruik, kunnen films dan worden ingedeeld in drie leeftijdscategorieën: geschikt voor alle leeftijden, geschikt voor kijkers vanaf 12 jaar of geschikt voor kijkers vanaf 16 jaar. Tegen elke classificering kan klacht worden ingediend.

2.2. Vragen van de commissieleden en antwoorden van minister Joke Schauvliege

De heer *Bart Caron* verwijst naar de verrassende rubricering van de filmkeuring onder persoonsgebonden aangelegenheden, en bij uitbreiding onder Gezondheidsbeleid en Bijstand aan Personen. Hij vreest voor problemen bij de toekomstige bevoegdheidsverdeling in de Vlaamse Gemeenschap, en pleit ervoor om een initiatief te ontwikkelen om in de Senaat nog tot een andere rubricering te komen. Filmkeuring hoort immers thuis onder Cultuur.

Minister *Joke Schauvliege* gaf deze bezorgdheid reeds mee aan de vertegenwoordigers van haar partij in de Senaat en vindt het een goede suggestie dat ook andere partijen dat zouden doen. Een andere rubricering heeft trouwens ook gevolgen in Brussel, waar persoonsgebonden aangelegenheden een bevoegdheid zijn van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Erik ARCKENS,
verslaggever